

Lesbrief 35 Zelfkennis als eerste stap naar het Goddelijke

WCCM - Lesbrieven van De School voor Meditatie

Jaar 3 – lesbrief 35 Zelfkennis als eerste stap naar het Goddelijke

door Kim Nataraja

Wanneer we ons wagen in de stilte kan het belang van een spirituele gids niet genoeg op waarde worden geschat. In de Christelijke traditie is Jezus zowel ons anker als onze toegang tot het geestelijk rijk. In het ruimere kosmische bewustzijn is zijn energie en bewustzijn er nog steeds voor ons zodat wij ons ermee kunnen verbinden. Dat is de ware betekenis van ‘Ik zal er altijd zijn’. De tweede komst wordt door veel mystici niet gezien als een toekomstige historische gebeurtenis, maar als een persoonlijk innerlijk gebeuren dat elk moment kan plaatsvinden. Net als Augustinus voor hem, zag Meister Eckhart dit als ‘de geboorte van Christus in de ziel’.

Vanwege veel negatieve religieuze conditionering is het tegenwoordig voor velen moeilijk om Jezus op deze spirituele manier te zien. Laurence Freeman zegt echter in ‘Jesus, the Teacher Within’: “Jezus afwijzen vanwege de gebreken van de kerken is een blunder van tragische omvang ... anderzijds moet het Christendom ook getransformeerd worden.” En niet alleen moet het Christendom veranderen, maar wij evenzeer.

Door ervaring beseft Meister Eckhart dat de doorbraak van bewustzijn van de gewone werkelijkheid naar een hogere werkelijkheid plaatsvindt vóór de transformatie van ons ego-bewustzijn.

Veel mediterenden in onze traditie hadden dezelfde ervaring, vaak zelfs aan het begin van de reis. “In het begin ontwaren we waarschijnlijk slechts een glimp van Zijn aanwezigheid, iets waarop we eenvoudigweg mogen hopen.” (Jezus, the Teacher Within) Toch is dit beetje genoeg om ons te doen ontwaken, zoals de vroege Christenen zouden zeggen, en alles wat we zien en doen wordt in een ander licht waargenomen. Dit is het geschenk van de Liefde, de genade van de Geest, de innerlijke Christus, die naar ons uitreikt. Wanneer we eenmaal iets van de liefde, die in ons woont, hebben ervaren en weten dat we geaccepteerd worden zoals we zijn, dan hebben we de moed om onze eigen beperkingen onder ogen te zien; we kunnen onze schaduwzijde aanvaarden en integreren in de totaliteit van ons wezen, hetgeen ons in staat stelt de schaduwzijde van anderen met mededogen te accepteren.

Met dit inzicht worden we ons ervan bewust hoe vervormd onze waarneming van de realiteit was door de vele vormen van conditionering en dit verandert ons geleidelijk. We worden niet langer geregeerd en gevangen gehouden door het verleden, maar kunnen in het huidige moment in de Goddelijke Realiteit blijven. Dan neemt het proces van ‘zuivering van het hart’ een aanvang, wat op het spirituele pad vaak het stadium van het vagevuur genoemd wordt. Gaandeweg maakt de liefde ons steeds meer bewust van de beperkingen van ons ego en stelt ons in staat vrij te worden door het ego te overstijgen, de ander en bovenal Christus in het middelpunt te zetten. Waar we eerder ‘door een verduisterd raam’ keken, is onze perceptie nu verhelderd en zien en ‘kennen’ we Christus zoals Hij werkelijk is en zien we ook onszelf zoals we werkelijk zijn.

Het enige wat we hoeven doen is aandacht schenken aan ons woord, intens luisteren naar ons woord en opstaan voor de geschonken inzichten. In de stilte beginnen we ons ‘naar de ander te

keren, onszelf los te laten; en dat doen we om lief te hebben.”
(Jesus, the Teacher Within)